



# Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia      listopada 2015 r.

.....  
.....  
.....

## DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 27 F / 15

**w sprawie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 z późn. zm.), zwanej dalej „*u.s.d.g.*”, w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o zapasach*”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A. z siedzibą w S. przedstawione wniosku z dnia 2 listopada 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 6 listopada 2015 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczącej opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**



## UZASADNIENIE

A. z siedzibą w S. – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 2 listopada 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 6 listopada 2015 r., w sprawie udzielenia interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej. W dniu 3 listopada 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

### **We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.**

Wnioskodawca prowadzi handel olejem napędowym. Wnioskodawca zamierza wprowadzić na skład celny prowadzony przez osobę trzecią nabyte paliwo (poza obszarem UE). W umowie zawartej pomiędzy wnioskodawcą a podmiotem składującym na składzie celnym znajdują się zapisy wskazujące na fakt, że Wnioskodawca nie dokona obrotu (zbycia) składowanego paliwa na obszarze składu celnego, jak też nie dokona „wyprowadzenia” przedmiotowego paliwa i jego sprzedaży na terytorium RP. Przechowawca ma w tym przedmiocie uprawnienie do uniemożliwienia dokonania tego rodzaju transakcji i wydania towaru. Po upływie okresu na jaki strony umówiły się na składowanie tego paliwa, wnioskodawca dokona jego odbioru i „wywiezie” poza polski obszar celny (a także obszar EU) nie dokonując żadnego obrotu. Jedyne stosunek prawny jaki powstał pomiędzy wnioskodawcą a osobą trzecią, która przechowywała paliwo będące własnością wnioskodawcy to umowa przechowania (składowania) paliwa.

### **Wobec tak opisanego stanu faktycznego Wnioskodawca sformułował pytanie oraz swoje stanowisko.**

Czy wnioskodawca zobowiązany jest do ponoszenia opłaty zapasowej w sytuacji opisanej powyżej, tj. od paliwa, które nie zostało przywiezione na terytorium RP w rozumieniu przepisów ustawy oraz nie stało się przedmiotem obrotu na terytorium RP?

Według Wnioskodawcy brak jest obowiązku ponoszenia opłaty zapasowej przez wnioskodawcę, z uwagi na fakt, że nie doszło do przywozu tego towaru w rozumieniu przepisów w/w ustawy, jak też nie doszło do jakiegokolwiek obrotu paliwem (np. sprzedaż, zamiana) na terytorium RP. Dotyczy to zarówno braku dokonania jakichkolwiek transakcji w zakresie przedmiotowego paliwa „na składzie celnym”, jak też po jego ewentualnym „wyprowadzeniu” poza obszarem składu – na terytorium RP.

**W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest nieprawidłowe.**

Przepis art. 21b ust 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach producenci i handlowcy są obowiązani wpłacać opłatę zapasową w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu Zapasów Agencyjnych, o którym mowa w art. 28 ustawy o zapasach.

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem

art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzspółnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju.

W opisanym we wniosku przypadku należy uznać, że Wnioskodawca dokonuje przywozu paliwa w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, tj. importu w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach *„wnioskodawca zamierza wprowadzić na skład celny prowadzony przez osobę trzecią nabyte paliwo (poza obszarem UE)”*. Z przedmiotowego wniosku wynika również, że Wnioskodawca *„dokona jego odbioru i „wywiezie” poza polski obszar celny (a także obszar EU) nie dokonując żadnego obrotu”*, a zatem należy przez to rozumieć, że dokona wywozu paliwa w ramach eksportu – art. 2 pkt 15 w związku z art. 2 pkt 13 ustawy o zapasach. Przy czym

z punktu widzenia ustawy o zapasach, a także obowiązków jakie nakłada na przedsiębiorców dokonujących przywozu nie jest istotny cel na jaki paliwo to zostało przeznaczone (sprzedaż, zamiana). Zatem bez znaczenia jest, jak wskazał Wnioskodawca, że paliwo to nie będzie przedmiotem żadnego obrotu na terytorium Polski.

W związku z powyższym, sam fakt przywiezienia na terytorium Polski rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej. Jednocześnie wskazać należy, jak opisał to Wnioskodawca we wniosku, że paliwo to zostanie wywiezione poza terytorium Polski, a także poza terytorium UE, które należy rozumieć jako eksport w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 13 ustawy o zapasach, a to z kolei oznacza, że Wnioskodawca mógłby skorzystać z art. 5 ust. 6 pkt 1 ustawy o zapasach, który stanowi, że wielkość produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiące podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej pomniejsza się odpowiednio o ilości ropy naftowej lub paliw wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Podsumowując, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stoi na stanowisku, że w opisanym przez Wnioskodawcę we wniosku, zdarzeniu przyszłym, działalność tam opisana rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej, jednakże z uwagi na fakt, że paliwo to będzie wywiezione poza obszar celny UE może zdarzyć się sytuacja, że w wyniku pomniejszenia należnej opłaty zapasowej dokonanej w związku z tym wywozem w tym samym okresie rozliczeniowym, mimo obowiązku uiszczenia, opłata zapasowa będzie zerowa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

**Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie**  
do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem  
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.